Dosarul nr. 3-2232/2025
2-25127236-12-3-04092025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

09 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *****, prin intermediul avocatului Dumitru Codreanu, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru privind anularea deciziei nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, cu emiterea deciziei de acordare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru lucrător imigrant; anularea deciziei nr. 178-C din 01 august 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 04 septembrie 2025, ***** s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, Direcția Regională Centru, privind anularea deciziei nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, cu emiterea deciziei de acordare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru lucrător imigrant; anularea deciziei nr. 178-C din 01 august 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 05 august 2025, i-au fost aduse la cunoștință ambele acte administrative individuale. A menționat că argumentarea autorității publice pârâte a fost bazată pe faptul că pârâtul a acceptat oferirea de viză de muncă a reclamantului la invitația din partea SRL „Artbutic”, permițându-i intrarea în Republica Moldova, ulterior, datorită faptului că între reclamant și SRL „Artbutic” au încetat relațiile de muncă, ultima a depus demers către pârât cu solicitarea să i se revoce dreptul de a munci și ședea pe teritoriul Republicii Moldova, demers care a fost acceptat și s-a emis decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova și decizia de revocare a dreptului de ședere

provizoriu în scop de muncă, oferindu-i-se reclamantului un termen de 30 zile de la data luării cunoștinței de actele respective, ca să părăsească țara.

S-a specificat că a fost depusă o cerere prealabilă, la care reclamantul a primit un răspuns negativ, fără a se da răspuns la motivele invocate de reclamant în respectiva cerere.

Potrivit reclamantului, atât în cererea prealabilă, cât și în acțiune, se invocă ideea că odată ce i s-a permis reclamantului de a intra în Republica Moldova cu emiterea tuturor actelor permisive, faptul că între SRL „Artbutic" și reclamant au încetat relațiile de muncă, având în vedere că o altă întreprindere - SRL „Vitex Confecții" acceptă să îl ia la muncă și să îi ofere și cazare, în caz că autoritățile Republicii Moldova permit ședederea sa și dreptul de a munci, nu constituie temei de a i se refuza acest drept.

Prin urmare, doar un element s-a schimbat în dosarul administrativ care a stat la baza deciziei de a acorda dreptul de a munci, fiind vorba doar de modificarea potențială a numelui angajatorului din SRL „Artbutic" în SRL „Vitex Confecții", astfel reclamantul a solicitat autorității publice pârâte să își anuleze ambele acte administrative, sau cel puțin să își suspende deciziile, cu oferirea informației dacă este necesară pentru pârât prezentarea unor acte din partea noului potențial angajator SRL „Vitex Confecții", ca dosarul să fie completat și să fie emisă decizia prin care să i se permită în continuare de a se afla pe teritoriul Republicii Moldova și de a munci, fapt care prezintă beneficii atât pentru bugetul țării, cât și pentru reclamant ca și cetățean străin.

Reclamantul a afirmat că are o specializare în domeniul cusătoriei, respectiv consideră că nu sunt impedimente pentru ca el să își continue munca, cu modificarea documentelor în ceea ce ține de numele angajatorului său, odată ce motivul emiterii actelor administrative contestate a fost demersul fostului angajator, deci nu au fost motive de returnare din cauza comiterii unor infracțiuni, furnizarea unor informații de către SIS potrivit cărora ar prezenta risc pentru securitatea statului, etc.

Astfel, consideră că ambele decizii sunt pripite și ilegale și urma ca la cererea prealabilă să i se ofere informația: care documente suplimentare mai sunt necesare a fi prezentate la dosarul administrativ, ce a stat la baza adoptării deciziei inițiale de a permite munca și intrarea în Republica Moldova a reclamantului, ca autoritatea pârâtă să îi permită în continuare munca și ședederea pe teritoriul Republicii Moldova.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea inclusiv în baza prevederilor art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului. Subsecvent, a menționat că în acest articol nu este specificat că ar fi vorba despre o persoană cu cetățenia Republicii

Moldova, sau străină. Astfel, consideră că reclamantul la fel beneficiază de acest drept, odată ce decizia de revocare a sa din țară, cât și interzicerea de a munci, este contestată și contestarea are efect suspensiv asupra executării actului administrativ, deci nu poate fi vorba despre un cetățean care se află ilegal pe teritoriul țării.

Obiecțiile pârâtului:

La 16 septembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință asupra cererii de chemare în judecată privind anularea deciziei de returnare cu nr. 178-C din 01 august 2025, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de către ***** ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a specificat că, la 29 iulie 2025, în adresa Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI al Republicii Moldova a parvenit cererea de la SRL „Artbutic", înregistrată cu nr. 2816, prin care s-a solicit revocarea dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă lucrătorului imigrant, cetățean al Republicii Bangladesh, *****, născut la *****.

În cadrul examinării cererii nr. 2816, expediată în adresa pârâtului la 29 iulie 2025, s-a constatat că cetățeanul din Republica Bangladesh, *****, activa în cadrul companiei SRL „Artbutic", în baza permisului de ședere de lucrător imigrant. Prin ordinul intern al companiei, reclamantul a fost eliberat din funcție în legătură cu rezilierea contractului individual de muncă.

Potrivit art. 49 lit. c) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, autoritatea competentă pentru străini poate revoca prin decizia motivată, dreptul de ședere provizoriu în Republica Moldova dacă străinul sau persoana juridică solicită acest lucru.

La 01 august 2025, în conformitate cu prevederile art. 49 lit. c) și art. 78 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, străinului i-a fost revocat dreptul de ședere provizoriu în scop de muncă - lucrător imigrant pe teritoriul Republicii Moldova.

Autoritatea publică pârâtă a menționat că, potrivit art. 51 al aceluiași act normativ, împotriva străinilor a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova, după caz, pentru o perioadă determinată conform art. 10.

Decizia de revocare a permisului de ședere se emite împreună cu decizia de returnare de pe teritoriul țării.

Astfel, la 01 august 2025, a fost emisă decizia de returnare nr. 178-C și decizia nr. 676-C cu privire la revocarea dreptului de ședere provizoriu.

Potrivit pârâtului, decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 51 al Legii privind regimul

străinilor în Republica Moldova nr. 200/2010, care prevede că împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, iar autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10.

Prin urmare, conform alin. (2) art. 52 din Legea nr. 200/2010, decizia de returnare a fost adusă la cunoștință străinului la 05 august 2025, fiind redactată în două exemplare, în limba de stat și engleză.

Conform art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 200/2010 privind regimul de ședere în Republica Moldova, străinii a căror ședere a devenit ilegală, sunt obligați să părăsească teritoriul Republicii Moldova în maximum 30 zile calendaristice.

În concluzie, s-a specificat că decizia de returnare reprezintă un act juridic administrativ de autoritate, adoptat de organul competent al autorității publice, precum este autoritatea competentă pentru străini, în mod unilateral, în baza și în vederea executării legii, pentru nașterea, modificarea și/sau stingerea a drepturilor subiective și obligațiunilor ale unei persoane determinate.

Deciziile se bucură de stabilitate și de autoritate în sensul că, odată ce au fost „pronunțate” soluțiile ce presupune că exprimă adevărul, modificarea sau anularea lor nu se mai poate face decât urmând căile de atac prevăzute de lege.

La 07 octombrie 2025. Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință asupra capătului de cerere privind anularea deciziei de revocare a permisului de ședere în scop de muncă cu nr. 676-C din 01 august 2025.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a menționat că, în conformitate cu alin. (8^1) art. 43^2 din Legea 200/2010 privind regimul străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, prevede expres că, în cazul rezilierii contractului individual de muncă înainte de termen, beneficiarul solicitant, în decurs de 5 zile lucrătoare, informează autoritatea competentă pentru străini în vederea revocării dreptului de ședere.

În conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, autoritatea competentă pentru străini poate revoca, prin decizie motivată, dreptul de ședere provizorie în Republica Moldova, dacă, în urma verificărilor efectuate de structura specializată a autorității competente pentru străini sau a sesizărilor primite de la alte autorități abilitate, potrivit legii, se constată că străinul nu mai întrunește condițiile de prelungire a dreptului de ședere.

Art. 78 alin. (1) din Legea nr. 200/2010, prevede condițiile de anulare a permisului de ședere, așa dar, în cazul în care titularului permisului de ședere i se anulează dreptul de ședere provizorie, documentul se anulează la data deciziei de anulare și se retrage cel târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștință străinului.

La 01 august 2025, în conformitate cu prevederile art. 49 lit. c) și art. 78 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, străinului i-a fost revocat dreptul de ședere provizoriu în scop de muncă - lucrător imigrant pe teritoriul Republicii Moldova.

Suplimentar, autoritatea publică pârâtă a reținut că în cererea de chemare în judecată reclamantul nu a invocat motive verosimile și întemeiate, care ar servi temei pentru anularea deciziei vizate.

În ședința de judecată, reclamantul ***** și reprezentatul acestuia avocatul Dumitru Codreanu, nu s-au prezentat. La 09 octombrie 2025, ora 11:34, avocatul Dumitru Codreanu a expediat prin intermediul poștei electronice o cerere de amânare. Examinând cererea, instanța a respins-o, dat fiind faptul că nu corespunde cerințelor unui document electronic și că această cerere este nemotivată și abuzivă.

Reprezentanta autorității publice pârâte, Ionela Zabrian, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului și avocatului acestuia.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al MAI privind anularea deciziei nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, cu emiterea deciziei de acordare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru lucrător imigrant; anularea deciziei nr. 178-C din 01 august 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1), (3) lit. a) și b) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Prin urmare, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 01 septembrie 2025 avocatul Dumitru Codreanu în interesele ***** a înaintat cerere prealabilă solicitând: anularea deciziei de revocare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă a cetățeanului ***** nr. 676-C din 01 august 2025, adus la cunoștință la 05 august 2025, cu emiterea deciziei de acordare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru lucrător imigrant; anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 178-C din 01 august 2025 a cetățeanului *****, adusă la cunoștință la 05 august 2025 (f.d. 42-45).

Prin răspunsul nr. 5/1-5135 din 12 septembrie 2025, Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, a comunicat avocatului Dumitru Codreanu că, careva abateri de la procedură sau temeiuri de a modifica decizia supra menționată, nu au fost identificate. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, solicitarea a fost respinsă. Totodată, a fost informat că, potrivit art. 168 alin. (1) din Codul administrativ, dosarul administrativ se transmite către Direcția Juridică a Inspectoratului General pentru Migrație. În acest sens, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă aparține autorității publice ierarhic superioare (f.d. 52).

Prin răspunsul nr. 5/14 din luna octombrie 2025 (fără dată), Inspectoratul General pentru Migrație a informat avocatul Dumitru Codreanu că a examinat cererea prealabilă nr. S-934/25 din 01 septembrie 2025, înaintată Direcției regionale Centru a IGM, prin care s-a solicitat anularea deciziei nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrătorului imigrant și deciziei de returnare nr. 178-C din 01 august 2025 a cetățeanului Bangladeshului, *****, și i-a comunicat următoarele.

Decizia de revocare a dreptului de ședere provizorie a fost adoptată la demersul agentului economic „Artbutic” SRL, în corespundere cu prevederile art. 49 lit. c) al Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care reglementează intrarea, aflarea și ieșirea străinilor pe/de pe teritoriul

Republicii Moldova, acordarea și prelungirea dreptului de ședere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere și măsuri specifice de evidență a imigrației. Drept urmare, a fost adoptată și decizia de returnare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) din legea prenotată.

Astfel, în rezultatul verificării legalității actelor administrative sus menționate prin prisma art. 168 din Codul administrativ, s-a stabilit lipsa viciilor care duc la nulitatea acestora. Respectiv, cererea prealabilă se respinge ca fiind neîntemeiată (f.d. 55).

Respectiv, instanța constată că de către reclamantul ***** a fost respectată procedura prealabilă până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de avocatul Dumitru Codreanu, care dispune de o astfel de împuternicire în baza mandatului seria MA nr. 2121504, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios

administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al MAI privind anularea actelor administrative, întrunește condițiile pentru admisibilitate unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile reprezentantului pârâtului, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Din actele cauzei, explicațiile expuse în acțiune și referință, se reține că, reclamantul ***** s-a născut la *****, în Bangladesh, a deținut permis de ședere provizorie seria B nr. *****, valabil până la *****.

La 29 iulie 2025, în adresa Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI al Republicii Moldova, a parvenit demersul „Artbutic" SRL, IDNO 1012600031354, înregistrat cu nr. 2816, prin care a solicitat revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă al cetățenilor Bangladeshului, *****, născut la *****, *****, născut la *****, *****, născut la ***** și *****, născut la *****, ca rezultat a rezilierii contractului individual de muncă (f.d. 4 dosar administrativ).

La 01 august 2025, Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a emis decizia nr. 676-C cu privire la revocarea dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă cetățeanului Bangladeshului *****, născut la ***** (f.d. 3 verso - dosar administrativ).

Tot la 01 august 2025, Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a emis decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 178-C, prin care ***** a fost informat că, în conformitate cu prevederile art. 52 alin. 1 lit. b) al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, este obligat să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 30 zile de la data luării la cunoștință a prezentei decizii, întrucât dreptul de ședere al acestuia pe teritoriul Republicii Moldova, a fost revocat. Decizia a fost luată în conformitate cu prevederile art. 84^1 alin. (2) al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Totodată, s-a indicat că reclamantul nu se află în vreuna din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Prezentul act constituie înștiințarea pentru îndepărtarea reclamantului imediată sub escortă, în cazul nerespectării termenului prevăzut în această decizie, în conformitate cu art. 58 al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. I s-a comunicat

reclamantului că, în situația în care se află într-unul din cazurile de interzicere a îndepărtării prevăzute la art. 60 al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, are posibilitatea de a solicita acordarea sau, după caz, prelungirea dreptului de ședere pentru unul din scopurile prevăzute de lege (f.d. 6-6 verso dosar administrativ).

Reclamantul a luat cunoștință de decizia nr. 676-C cu privire la revocarea dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă și decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 178-C la 05 august 2025.

La 20 august 2025, avocatul Dumitru Codreanu a depus o cerere prealabilă împotriva deciziilor de revocare a dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă și cerere de suspendare a executării actului administrativ pentru mai mulți cetățeni străini, inclusiv și pentru ***** (f.d. 13 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 5/1-4921 din 25 august 2025, Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, a comunicat avocatului Dumitru Codreanu că, potrivit art. 162 alin. (3) din Codul administrativ, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual. Astfel, autoritatea publică pârâtă a solicitat ca pentru fiecare cetățean în parte să fie înregistrate cereri prealabile distincte, astfel încât să se asigure o examinare adecvată și individualizată a fiecărei solicitări în parte conform reglementărilor legale aplicabile. În temeiul art. 76 alin. (2) din Codul administrativ, autoritatea publică pârâtă a acordat un termen avocatului Dumitru Codreanu până la 01 septembrie 2025 pentru înlăturarea neajunsurilor (f.d. 14 dosar administrativ).

La 01 septembrie 2025, avocatul Dumitru Codreanu, în interesele lui *****, a înaintat cerere prealabilă, solicitând anularea deciziei de revocare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă a cetățeanului ***** nr. 676-C din 01 august 2025, adusă la cunoștință la 05 august 2025, cu emiterea deciziei de acordare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru lucrător imigrant; anularea deciziei de returnare de pe teritoriul RM nr. 178-C din 01 august 2025 a cetățeanului *****, adusă la cunoștință la 05 august 2025 (f.d. 42-45).

Prin răspunsul nr. 5/1-5135 din 12 septembrie 2025, Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, a comunicat avocatului Dumitru Codreanu că, careva abateri de la procedură sau temeiuri de a modifica decizia supra menționată, nu au fost identificate. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, solicitarea a fost respinsă. Totodată, a fost informat că, potrivit art. 168 alin. (1) din Codul administrativ, dosarul administrativ se transmite către Direcția Juridică a Inspectoratului General pentru Migrație. În acest sens, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă aparține autorității publice ierarhic superioare (f.d. 52).

Prin răspunsul nr. 5/14 din luna octombrie 2025 (fără dată), Inspectoratul General pentru Migrație a informat avocatul Dumitru Codreanu că a examinat cererea prealabilă nr. S -934/25 din 01 septembrie 2025 înaintată Direcției regionale Centru a IGM, prin care s-a solicitat anularea deciziei nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrătorului imigrant și Deciziei de returnare nr. 178-C din 01 august 2025 a cetățeanului Bangladeshului, *****, și a comunicat următoarele.

Decizia de revocare a dreptului de ședere provizorie a fost luată la demersul agentului economic „Artbutic" SRL, în corespundere cu prevederile art. 49 lit. c) al Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care reglementează intrarea, aflarea și ieșirea străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea și prelungirea dreptului de ședere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrângere în caz de nerespectare a regimului de ședere și măsuri specifice de evidență a imigrației. Drept urmare, a fost luată și decizia de returnare a străinului de pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) din legea prenotată. Astfel, în rezultatul verificării legalității actelor administrative sus menționate prin prisma art. 168 din Codul administrativ, s-a stabilit lipsa viciilor care duc la nulitatea acestora. Respectiv, cererea prealabilă se respinge ca fiind neîntemeiată (f.d. 55).

La 04 septembrie 2025, decizia nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și decizia nr. 178-C din 01 august 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, au fost contestate în instanța de judecată de reclamant, prin intermediul avocatului său, solicitând anularea actelor administrative, cu emiterea deciziei de acordare a dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă pentru lucrător imigrant.

Astfel, cererea de chemare în judecată constituie acțiune în contestare și obligare calificată în temeiul art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, care prevede că acțiunea în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În drept, potrivit art. 277-278 din Codul de procedură civilă, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionare în termen legal a unei cereri se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru anularea actului, repunerea în drept şi repararea prejudiciului. Acţiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanţele judecătoreşti respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia contenciosului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art. 225 alin. (4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, prezenta lege reglementează intrarea, aflarea şi ieşirea

străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea şi prelungirea dreptului de şedere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrîngere în caz de nerespectare a regimului de şedere şi măsuri specifice de evidenţă a imigraţiei, în conformitate cu obligaţiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaţionale la care este parte.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică: *străin* – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid; *invitaţie* – document oficial pe care autoritatea competentă pentru străini o eliberează la cererea persoanei fizice cu domiciliu permanent sau temporar în Republica Moldova sau a persoanei juridice, în condiţiile prevăzute de prezenta lege, şi care constituie una dintre condiţiile de obţinere a vizei Republicii Moldova de către anumite categorii de străini; *viză* – autorizaţie, acordată în condiţiile prezentei legi, care conferă străinului dreptul de a intra sau de a tranzita teritoriul Republicii Moldova, precum şi dreptul de a se afla pe acest teritoriu o perioadă determinată, cu respectarea scopului pentru care a fost acordată; *drept de şedere* – drept de a-şi stabili reşedinţa sau domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova, acordat străinului, în condiţiile prezentei legi, de către autoritatea competentă pentru străini; *permis de şedere/buletin de identitate pentru apatrizi* – act de identitate care atestă dreptul de şedere legală pe teritoriul Republicii Moldova; *şedere ilegală* – prezenţă pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplineşte sau nu mai îndeplineşte condiţiile privind intrarea, aflarea sau şederea în Republica Moldova; *returnare* – proces de întoarcere a unui străin prin executare voluntară a deciziei de returnare sau prin executare forţată a acesteia: în ţara de origine, în o ţară de tranzit în conformitate cu acordurile de readmisie sau în o terţă ţară în care străinul decide în mod voluntar să se întoarcă şi în care acesta va fi acceptat; *decizie de returnare* – act administrativ al autorităţii competente pentru străini, prin care şederea unui străin este stabilită ca fiind ilegală şi care obligă străinul să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un termen stabilit; *lucrător imigrant* – străin autorizat să desfăşoare o activitate de muncă pe teritoriul Republicii Moldova în conformitate cu prevederile Codului muncii.

Confrom art. 43^1 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, (1) în Republica Moldova imigrarea în scop de muncă a străinilor se efectuează în funcţie de necesităţile economiei naţionale în forţă de muncă calificată în cazul în care ocuparea locurilor de muncă vacante nu poate fi asigurată cu resurse umane autohtone, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu ale altor acte normative ce reglementează migraţia de muncă, precum şi cu ale tratatelor internaţionale din domeniu la care Republica Moldova este parte.

(2) În scopul asigurării necesităţilor economiei naţionale cu forţă de muncă, Guvernul, în baza Clasificatorului ocupaţiilor din Republica Moldova, aprobă şi actualizează, anual sau la necesitate, Lista ocupaţiilor prioritare.

(3) *Pe teritoriul Republicii Moldova străinii pot desfăşura activităţi de muncă în baza dreptului de aflare sau a dreptului de şedere provizorie în scop de muncă şi a permisului de şedere provizorie în scop de muncă, eliberat de autoritatea competentă pentru străini* ***la cererea beneficiarului solicitant.***

(4) Autoritatea competentă pentru străini asigură controlul privind contracararea muncii ilegale prestate de străini pe teritoriul Republicii Moldova.

(5) Până la sosirea străinului în Republica Moldova, după caz, beneficiarul solicitant depune la ghişeul unic al autorităţii competente pentru străini actele prevăzute de prezenta lege în vederea acordării dreptului de şedere provizorie în scop de muncă.

(6) În cazul în care străinul se află deja în ţară, beneficiarul solicitant poate cere autorităţii competente pentru străini acordarea, în condiţiile prezentei legi, a dreptului de şedere provizorie în scop de muncă: a) străinilor aflaţi în Republica Moldova în baza unei vize de scurtă şedere sau fără viză, cu condiţia depunerii demersului cu cel puţin 15 zile înainte de expirarea termenului legal de aflare a lor în Republica Moldova; b) străinilor aflaţi în Republica Moldova în scop de muncă, cu permis de şedere valabil, în cazul în care contractul individual de muncă precedent încheiat cu ei a fost reziliat înainte de termen; c) străinilor cu drept de şedere provizorie în alte scopuri în Republica Moldova.

Conform art. 43^2 alin. (8^1) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, ***în cazul rezilierii contractului individual de muncă înainte de termen, beneficiarul solicitant, în decurs de 5 zile lucrătoare, informează autoritatea competentă pentru străini în vederea revocării dreptului de şedere.***

Potrivit art. 49 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, autoritatea competentă pentru străini poate revoca, prin decizie motivată, dreptul de şedere provizorie în Republica Moldova dacă:

a) în urma verificărilor efectuate de structura specializată a autorităţii competente pentru străini sau a sesizărilor primite de la alte autorităţi abilitate, potrivit legii, se constată că străinul nu mai întruneşte condiţiile de prelungire a dreptului de şedere ori nu mai respectă scopul pentru care i s-a acordat acest drept;

b) se constată că străinul a încălcat reglementările vamale sau reglementările privind frontiera de stat;

c***) străinul sau persoana juridică solicită acest lucru;***

d) străinul a fost îndepărtat anterior de pe teritoriul Republicii Moldova şi a reintrat sub o altă identitate în perioada de interdicţie.

Potrivit art. 50 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, decizia privind anularea sau revocarea dreptului de şedere se aduce în scris la cunoştinţă străinului care se află pe teritoriul Republicii Moldova de către autoritatea competentă pentru străini, în termen de 3 zile lucrătoare de la emitere. Decizia poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Având în vedere prevederile legale reținute, raportate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată atestă că, la 29 iulie 2025, în adresa Direcției regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI al Republicii Moldova, a parvenit cererea de la SRL „Artbutic”, înregistrată cu nr. 2816, prin care a fost solicitată revocarea dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă - lucrător imigrant a cet. Republicii Bangladesh, *****, născut la *****.

În cadrul examinării cererii nr. 2816, expediată în adresa IGM la 29 iulie 2025, s-a constatat că cetățeanul Republicii Bangladesh, *****, activa în cadrul companiei SRL „Artbutic” în baza permisului de ședere de lucrător imigrant. Prin ordinul intern al companiei, a fost eliberat din funcție în legătură cu rezilierea contractului individual de muncă.

Potrivit prevederilor art. 49 lit. c) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, autoritatea competentă pentru străini poate revoca, prin decizia motivată, dreptul de ședere provizoriu în Republica Moldova, dacă străinul sau persoana juridică solicită acest lucru.

Astfel, la 01 august 2025, în conformitate cu prevederile art. 49 lit. c) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, reclamantului ***** i-a fost revocat dreptul de ședere provizoriu în scop de muncă - lucrător imigrant pe teritoriul Republicii Moldova.

În continuare, instanța atestă că, potrivit art. 51 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, *împotriva străinilor* care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau *al căror drept de şedere a fost* anulat *sau revocat*, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, *autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10.*

Din conținutul normei reținute supra, se constată faptul că decizia de revocare a permisului de ședere se emite împreună cu decizia de returnare de pe teritoriul țării.

Conform art. 52 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, decizia de returnare este un act administrativ al autorităţii competente pentru străini prin care şederea unui străin este declarată ca fiind ilegală şi care obligă străinii indicaţi la art. 51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un anumit termen, după cum urmează:

a) în termen de 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui şedere a devenit ilegală;

b) *în 30 de zile calendaristice – străinul căruia i s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere ori căruia acest drept a fost anulat* ***sau revocat***, precum şi străinul care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistat în situaţie de şedere ilegală;

c) în 3 luni – străinul care trebuie să lichideze o investiţie;

d) în 15 zile calendaristice – foştii solicitanţi de azil, solicitanţii statutului de apatrid sau străinii al căror statut de apatrid a fost anulat.

(2) Termenele prevăzute la alin.(1) se calculează de la data la care străinului i s-a adus la cunoştinţă decizia de returnare, în condiţiile prezentei legi.

Conform art. 53 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, decizia de returnare se aduce la cunoştinţă străinului de către autoritatea competentă pentru străini.

(2) *Decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română şi într-o limbă de circulaţie internaţională, şi va conţine motivele de fapt şi de drept, precum şi informaţiile privind căile de atac posibile*. La cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înţelege sau se presupune în mod rezonabil că o înţelege.

(3) Dacă străinul este prezent, un exemplar al deciziei de returnare i se înmînează lui contra semnătură pe exemplarul care rămîne la autoritatea competentă pentru străini.

Potrivit art. 54 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, decizia de returnare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile. Instanţa de judecată este obligată să soluţioneze cererea în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii. Hotărârea primei instanţe este executorie, însă poate fi contestată cu apel la curţile de apel.

(2) Exercitarea căii de atac prevăzute la alin. (1) are efect suspensiv de executare a deciziei de returnare, cu excepţia cazului în care decizia de returnare este emisă la solicitarea străinului.

De asemenea, instanța reține că, potrivit art. 72 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, (1) autoritatea competentă pentru străini eliberează străinului căruia i s-a acordat sau i s-a

prelungit, după caz, dreptul de şedere în Republica Moldova ori căruia i s-a recunoscut statutul de apatrid următoarele acte de identitate: a) permis de şedere provizorie – străinului căruia i s-a acordat sau i s-a prelungit, după caz, dreptul de şedere provizorie.

Articolul 78 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, statuează că, *în cazul în care titularului permisului de şedere*, al buletinului de identitate pentru apatrizi sau al documentului de călătorie *i se anulează dreptul de şedere provizorie* sau permanentă, ***documentul se anulează la data deciziei de anulare şi se retrage cel târziu la data la care această decizie este adusă la cunoştinţă străinului.***

În context, se reține că, potrivit art. 84^1 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, (1) străinii aflaţi în Republica Moldova se bucură de aceleaşi drepturi şi libertăţi ca şi cetăţenii Republicii Moldova, garantate de Constituţia Republicii Moldova şi de alte legi, precum şi de drepturile prevăzute în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu excepţiile stabilite de legislaţia în vigoare.

(2) *Străinii aflaţi pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul ţării,* ***de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat****.*

(3) Pe timpul aflării sau şederii în Republica Moldova, străinii sunt obligaţi să respecte legislaţia Republicii Moldova şi să se supună, în condiţiile legii, controlului organelor abilitate.

Potrivit art. 84^2 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, (1) străinii cu drept de şedere în Republica Moldova au dreptul la muncă şi la protecţia muncii în conformitate cu legislaţia în vigoare şi cu permisiunea organelor abilitate din domeniul ocupării forţei de muncă.

(2) Străinii sunt supuşi la impozite, taxe şi alte plăţi pe baze generale ca şi cetăţenii Republicii Moldova, dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu stabilesc altfel.

(3) Angajatorul este partea responsabilă de integrarea lucrătorului imigrant în măsura obligaţiilor asumate prin contractul individual de muncă. Acesta poate achita cursurile de studiere a limbii române pentru străini sau desfăşura alte măsuri de integrare, ţinând cont de necesităţile şi interesul organizaţiei în cauză.

Relevante cazului sunt și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 492 din 07.07.2011 privind aprobarea Regulamentului cu privire la procedurile de returnare, expulzare şi readmisie a străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova, și anume pct. 4 stipulează că, *autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova faţă de străinii specificaţi la art. 51 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.*

Astfel, ținând cont de faptul că la 01 august 2025, Direcția Regională Centru a emis decizia nr. 676-C cu privire la revocarea dreptului de ședere provizoriu, aplicabile speței sunt prevederile art. 51 din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, *împotriva străinilor* care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, *a căror* şedere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror *drept de şedere a fost* anulat sau *revocat*, cărora li s-a refuzat prelungirea dreptului de şedere provizorie, al căror drept de şedere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoaşterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum şi împotriva foştilor solicitanţi de azil, *autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova şi aplică interdicţia intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art. 10.*

Respectiv, la 01 august 2025, Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a emis decizia nr. 178-C de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova în privința străinului *****, cetățean al Bangladeshului în conformitate cu art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, întrucât străinului ***** i-a fost revocat dreptul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că, decizia a fost luată în conformitate cu prevederile art. 84^1 alin. (2) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și nu se află în vreuna din situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art.67-68 al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Așadar, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, reclamantul a desfășurat activitate de muncă în baza permisului de ședere provizoriu, care ulterior la cererea angajatorului a fost revocat. Astfel, șederea reclamantului ***** a devenit ilegală pe teritoriul Republicii Moldova, aflându-se fără permis de ședere în scop de muncă eliberat în modul stabilit de legislație, fiind catalogat ca străin care nu îndeplinește condițiile privind aflarea și șederea în Republica Moldova și aplicată față de ultimul măsura de returnare.

Instanța statuează că, potrivit reglementărilor legale prevăzute de legislator, străinii cu drept de ședere în Republica Moldova au dreptul la muncă și la protecția muncii în conformitate cu legislația în vigoare și cu permisiunea organelor abilitate din domeniul ocupării forței de muncă.

Prin urmare, instanța reține că decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 51 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova, aceasta fiind adusă la cunoștință străinului la 05 august 2025, fiind redactată în

limba de stat și limba engleză, iar reclamantul ***** în cadrul procedurii administrative și în cadrul procedurii de aducere la cunoștință a actului administrativ, nu a solicitat în temeiul prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, autorității competente pentru străini comunicarea principalelor elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

Suplimentar, este de menționat că reclamantul nu se încadrează în situațiile de acordare a tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Raportând circumstanțele cauzei la prevederile legale, instanţa de judecată conchide că, autoritatea administrativă legal a emis actele administrative contestate, or, în cadrul examinării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente şi admisibile, care ar putea fi puse la baza emiterii hotărârii judecătorești de anulare a acestora.

Din raționamentele expuse, instanța constată temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității publice pârâte la emiterea deciziei nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și a deciziei nr. 178-C din 01 august 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

Totodată, în conformitate cu art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificând exercitarea de către autoritatea publică a dreptului discreționar, instanța de judecată constată că, la examinarea cererii solicitantului de azil, autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante, a respectat limitele legale și a acționat conform scopului acordat prin lege.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului și ale reprezentantului reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea

Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Conform art. 118 din Codul administrativ, (1) motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. (4) Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Pentru motivele expuse, instanţa de judecată indică că, decizia de returnare respectă limitele şi scopul prevederilor legale în executarea cărora a fost adoptată, iar măsurile dispuse sunt adecvat motivate, decizia de returnare fiind legală şi temeinică.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, niciunul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative individuale defavorabile, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a acestora, or, actele contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticile aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că decizia nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă și decizia nr. 178-C din 01 august 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, emise de Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, sunt legale și întemeiate.

Instanța nu a constatat admiterea abaterilor la emiterea actelor administrative individuale în privința reclamantului *****, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantului privind obligarea autorității publice pârâte să acorde dreptul de ședere provizoriu în scop de muncă pentru lucrător imigrant, pretenția urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-225, 229, 232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *****, prin intermediul avocatului Dumitru Codreanu, împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru

privind anularea deciziei nr. 676-C din 01 august 2025 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă, cu emiterea deciziei de acordare a dreptului de ședere provizorie în scop de muncă pentru lucrător imigrant; anularea deciziei nr. 178-C din 01 august 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu